

מסכת נגעים

פרק יג

א. עשרה בתים הן, הפכה בראשון, וההולך לו, קולפו והוא טהור. הפכה בשני, וההולך לו, קולפו והוא טעון צפרים. הפושה בראשון, חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע. חזר, ינתץ. לא חזר, טעון צפרים. עמד בראשון ופשה בשני, חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע. חזר, ינתץ. לא חזר, טעון צפרים. עמד בזה ובה, חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע. חזר, ינתץ. לא חזר, טעון צפרים. אם עד שלא טהרו בצפרים נראה בו נגע, הרי זה ינתץ. ואם משטהרו בצפרים נראה בו נגע, יראה בתחלה:

ב. האבן שבזית, בזמן שהוא חולץ, חולץ את כלו. ובזמן שהוא נותץ, נותץ את שלו ומניח את של חברו. נמצא חמר בתליצה מבנתיצה. רבי אלעזר אומר, בית הבנוי ראש ופתיו, נראה בראש, נוטל את כלו. נראה בפתיו, נוטל את שלו ומניח את של חברו:

ג. בֵּית שְׁנֵרָאָה בּוּ נָגַע, הִיָּתָה עֲלֶיהָ עַל גָּבִיו, נוֹתֵן אֶת הַקּוּרוֹת לְעֲלֶיהָ. נִרְאָה בְּעֲלֶיהָ, נוֹתֵן אֶת הַקּוּרוֹת לַבֵּית. לֹא הִיָּתָה עֲלֶיהָ עַל גָּבִיו, אֲבָנָיו וְעֵצָיו וְעִפְרוֹ נִתְּצִין עִמּוֹ. וּמִצִּיל עַל הַמִּלֻּבָּנִים, וְעַל שְׁרִיגֵי הַחֲלוֹנוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מִלֵּבֶן הַבָּנוּי עַל גָּבִיו, נִתְּצִין עִמּוֹ. אֲבָנָיו וְעֵצָיו וְעִפְרוֹ מְטֻמְאִין בְּכִזְיֹת, רַבִּי אֶלְעָזָר חֲסִמָּא אוֹמֵר, בְּמָה שָׁהָן:

ד. בֵּית הַמִּסְגָּר, מְטֻמָּא מִתּוֹכוֹ. וְהַמְחֻלָּט, מִתּוֹכוֹ וּמֵאַחֲרָיו. זֶה וְזֶה מְטֻמְאִין בְּבִיָּאָה:

ה. הַבּוֹנֶה מִן הַמִּסְגָּר בְּטֶהוֹר, וְחֹזֵר נָגַע לַבֵּית, חוֹלֵץ אֶת הָאֲבָנִים. חֹזֵר עַל הָאֲבָנִים, הַבֵּית הָרִאשׁוֹן יִנָּתֵץ, וְהָאֲבָנִים יִשְׁמָשׁוּ אֶת הַבֵּית הַשֵּׁנִי בְּסִימָנָיו:

ו. בֵּית שֶׁהוּא מִסָּד עַל גָּבִי בֵּית הַמִּנְגָּע, וְכֵן אֵילָן שֶׁהוּא מִסָּד עַל גָּבִי בֵּית הַמִּנְגָּע, הַנִּכְנָס לַחִיצוֹן, טֶהוֹר, דְּבָרֵי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מָה אִם אָבֹן אַחַת מִמֶּנּוּ מְטֻמָּא בְּבִיָּאָה, הוּא עֲצָמוֹ לֹא יִטְמָא בְּבִיָּאָה:

ז. הַטְּמֵא עוֹמֵד תַּחַת הָאֵילָן וְהַטְּהוֹר עוֹבֵר, טָמֵא. הַטְּהוֹר עוֹמֵד תַּחַת הָאֵילָן וְהַטְּמֵא עוֹבֵר, טֶהוֹר. אִם עֹמֵד, טָמֵא. וְכֵן בְּאֶבֶן הַמִּנְגָּעַת, טֶהוֹר. וְאִם הַנִּיחָהּ, הֵרִי זֶה טָמֵא:

ח. טהור שֶׁהַכִּנִּים רָאִשוּ וְרָבוּ לְבֵית טָמֵא, נְטֵמָא. וְטָמֵא שֶׁהַכִּנִּים רָאִשוּ וְרָבוּ לְבֵית טָהוֹר, טְמֵאָהוּ. טְלִית טְהוֹרָה שֶׁהַכִּנִּים מְמַנָּה שֶׁלֹּשׁ עַל שֶׁלֹּשׁ לְבֵית טָמֵא, נְטֵמָאָה. וְטָמֵאָה שֶׁהַכִּנִּים מְמַנָּה אֶפְלוּ כִּזִּית לְבֵית טָהוֹר, טְמֵאָתוּ:

ט. מִי שֶׁנִּכְנַס לְבֵית הַמִּנְגָּע וְכִלְיוֹ עַל כֶּתֶפוֹ וְסִנְדְּלִיו וְטַבְעוֹתָיו בִּידָיו, הוּא וְהֵן טְמֵאִין מִיָּד. הִנֵּה לְבוּשׁ בְּכִלְיוֹ וְסִנְדְּלִיו בְּרִגְלָיו וְטַבְעוֹתָיו בִּידָיו, הוּא טָמֵא מִיָּד, וְהֵן טְהוֹרִין עַד שִׁישְׁקָה כְּדִי אֲכִילַת פָּרֶס. פֶּת חֲטִין וְלֹא פֶת שְׁעָרִים, מִסֵּב וְאוֹכֵלָן בְּלִפְתָּן:

י. הִנֵּה עוֹמֵד בַּפָּנִים וּפָשַׁט יָדוֹ לַחוּץ וְטַבְעוֹתָיו בִּידָיו, אִם שָׁקָה כְּדִי אֲכִילַת פָּרֶס, טְמֵאוֹת. הִנֵּה עוֹמֵד בַּחוּץ וּפָשַׁט יָדוֹ לַפָּנִים וְטַבְעוֹתָיו בִּידָיו, רַבִּי יְהוּדָה מְטַמֵּא מִיָּד. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, עַד שִׁישְׁקָה כְּדִי אֲכִילַת פָּרֶס. אָמְרוּ לוֹ לְרַבִּי יְהוּדָה, מָה אִם בְּזִמָּן נִשְׁכַּל גּוֹפּוֹ טָמֵא, לֹא טָמֵא אֶת מֶה נִשְׁעָלָיו עַד שִׁישְׁקָה כְּדִי אֲכִילַת פָּרֶס, בְּזִמָּן נִשְׁאִין כָּל גּוֹפּוֹ טָמֵא, אֵינּוּ דִין שֶׁלֹּא יְטַמֵּא אֶת מֶה נִשְׁעָלָיו עַד שִׁישְׁקָה כְּדִי אֲכִילַת פָּרֶס:

יא. מִצָּרַע שֶׁנִּכְנַס לְבֵיתוֹ, כָּל הַכְּלִים שֶׁיֵּשׁ שָׁם טְמֵאִין, אֶפְלוּ עַד הַקּוֹרוֹת. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, עַד אַרְבַּע אַמּוֹת. כְּלִים, מִיָּד טְמֵאִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם שָׁקָה כְּדִי הִדְלָקַת הַנֵּר:

יב. נכנס לבית הכנסת, עושים לו מחצה גבוהה עשרה טפחים על רחב ארבע אמות. נכנס ראשון, ויוצא אחרון. כל המציל צמיד פתיל באהל המת, מציל צמיד פתיל בבית המנגע. וכל המציל מקסה באהל המת, מציל מקסה בבית המנגע, דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר, כל המציל צמיד פתיל באהל המת, מציל מקסה בבית המנגע. כל המציל מקסה באהל המת, אפלו מגלה בבית המנגע, טהור: